

РЕШЕНИЕ

№ 1495

гр. София, 09.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 24.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **5900** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 от Данъчно –осигурителен процесуален кодекс /ДОПК/ във връзка с чл.4 от Закона за местните данъци и такси./ЗМДТ/

Образувано е жалба от [фирма] с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление – [населено място], [улица], ет.б, ап.14, представлявано от Ю. Д. М. срещу Акт за установяване на задължения по декларация по чл.107 ал.3 от ДОПК № ДСЦ20-ГД26-1733(9)/23.02.2021г., издаден от Х. Д. –инспектор по приходите в отдел „ОП-С./Т.“ на Дирекция „Общински приходи“ към Направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община, в частта му потвърдена с Решение № СФД21-РД28-132/11.05.2021г. на Директора на Дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община, а именно за установени задължения за такса битови отпадъци за месец декември 2020г. в размер на 1108,84 лева и лихва в размер на 25,87 лева.

В жалбата е посочено, че издадения АУЗД в оспорената му част е незаконосъобразен. Моли се същият да бъде отменен, тъй като административният орган неправилно се е позовал на разпоредбата на чл.11 ал.1 от ЗМДТ. Излагат се аргументи, че сградата не е въведена в експлоатация и няма издадено разрешение за ползване, като и фактически не би могла да бъде ползвана. Обективно е невъзможно офисите в сградата да бъдат ползвани законосъобразно. В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв.Н., който поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Представя подробни писмени бележки по същество.

Претендира разноски по представен списък.

Ответникът – директорът на дирекция „Общински приходи“ при СО – в съдебно заседание не се явява, представлява се от юрисконсулт С., който оспорва подадената жалба. Моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение. Представя писмени бележки.

Административен съд-София-град, III отделение, 61 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразените становища на страните и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира са установено от фактическа страна следното:

Административното производство е образувано по инициатива на жалбоподателя с депозиране на искане с вх.№ ДСЦ20-ТД26-1733/30.10.2020г. за издаване на АУЗД по чл.107 ал.3 изр.2 от ДОПК за определяне на данък недвижими имоти и такса битови отпадъци, въз основа на подадена от дружеството декларация с вх. № ДСЦ20-ТД26-312/14.05.2020г. по чл.14 ал.2 от ЗМДТ за определяне на данъка върху недвижими имоти на новопостроена сграда завършена в груп строеж и на самостоятелни обекти в нея.

Искането се отнася до следните нежилищни имоти Офиси №5, №6, №31, №32 и склад № 3, разположени на етаж 3 , Офиси № 4, №5, № 6; разположени на етаж 5 , Офис №5; разположен на етаж 6 и офис № 1 разположен на етаж 7 в Административна офис-сграда с М+5/6/7 построена в УПИ У-6, кв,254, м. „Центъра“ по плана на [населено място], [улица], район „Т.“, Сградата е без регистриран административен адрес, тъй като е в режим на изграждане/строителство на „груб строеж“. С оглед на Искането, жалбоподателят е подал декларация –обрзец по чл. 14 ал.2 от ЗМДТ на 14.05.2020 г. за деклариране на техническите данни за посочените недвижими имоти, находящи се в новостроящата се административна сграда. Към декларацията съответно е приложено и актуално към този момент Удостоверение за степен на завършеност на основание чл.181, ал.2 от ЗУТ, издадено от Главния архитект на район „Т.“ -СО от 27.11.2018г., също така и Синтетична хронологична ведомост на [фирма] на сметка 224-„Инвестиционни имоти“ с посочени в същата отчетни стойности на декларираните недвижими имоти.

По така направеното искане административният орган не се е произнесъл с изричен административен акт, поради което от [фирма] с ЕИК[ЕИК] е подадена жалба с вх.№ ДСЦ20-ТД26-1733/1/ от 03.12.2020г. по описа на Столична община.

С Решение № СФД21-РД28-6/06.01.2021г., директора на дирекция „Общински приходи“ е отменил изцяло мълчаливият отказ за издаване на АУЗД по искане вх.№ ДСЦ20-ТД26-1733/30.10.2020г. на жалбоподателя и е върнал административната преписка на Началника на отдел „Общински приходи“ – С./Т. на дирекция „Общински приходи“ СО и го е задължил в това му качество да определи административен орган по приходите, който да образува, проведе и приключи законосъобразно административно производство по чл.107 ал.3 от ДОПК

В тази връзка е проведено административно производство, въз основа на което е издаден Акт за установяване на задължения по декларация по чл.107 ал.3 от ДОПК № ДСЦ20-ТД26-1733(9)/23.02.2021г., издаден от Х. Д. –инспектор по приходите в отдел „ОП-С./Т.“ на Дирекция „Общински приходи“ към Направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община. С акта са установени задължения от 01.01.2019г. съгласно чл.14 ал.1 и чл.15 ал.1 и ал.5 от ЗМДТ / в сила от 01.01.2019г./

Цитираният акт е обжалван по административен ред пред по –горестоящия

административен орган, който с Решение № СФД21-РД28-132/11.05.2021г. на Директора на Дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община, е отменил акта за установените задължения за данък недвижими имоти и такса битови отпадъци за периода 01.01.2019г. до 30.11.2020г. и е потвърдил акта в останалата му частта, а именно за установени задължения за данък недвижими имоти за месец декември 2020г. в размер на 295,45 лева и лихва в размер на 9,36 лева и такса битови отпадъци за месец декември 2020г, в размер на 1108,84 лева и лихва в размер на 25,87 лева

Предмет на оспорване в настоящото съдебно производство е определената такса за битови отпадъци за месец декември 2020г. в размер на 1108,84 лева и лихва в размер на 25,87 лева.

В хода на производството пред настоящата съдебна инстанция е допуснато изслушване на съдебно –техническа експертиза. Заключение на вещото лице е прието от съда и същото не е оспорено от страните. След извършен оглед на място в сградата и направени снимки, вещото лице е заключило, че офисите, собственост на жалбоподателя не са годни за обитаване с оглед степента им на завършване, тъй като е необходимо да бъдат извършени множество СМР за довършването им във вид годен за ползване по предназначение. Нивото на завършеност към момента не дава възможност имотите да се ползват. Същите не могат да се ползват и поради недовършеното строителство на външно електро захранване и захранване с вода на сградата, както и поради липсата на удостоверение за въвеждане в експлоатация на сградата. Без подписване на Акт/образец 16 и въвеждане на сградата в експлоатация, същата не може да се ползва по предназначение.

От ответника, освен представената административна преписка, допълнително са представени и са приети писмени доказателства за предоставяне на услугата за сметосъбиране и сметоизвозване- копия на концесионни договори, копия на писма ведно с хронологични оборотни ведомости относно „депо“ и „поддържане чистотата на територии за обществено ползване“, копия на констативни протоколи за установяване на количествата за изпълнени и неизпълнени видове дейности, фактури и актове за 2020г.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Оспореният АУЗД по чл. 107, ал. 3 от ДОПК № ДСЦ20-ТД26-1733/9//23.02.2021г., издаден от инспектор в отдел ОП-С./Т.“ на Д“ОП“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при СО е връчен на 02.03.2021 г. на управителя на [фирма] . Жалбата до директора на Д“ОП“ при СО е подадена на 11.03.2019 г. Решение № СФД21-РД28-132/11.05.2021 г., издадено от директора на дирекция ОП при СО е връчено на 20.05.2021 г., а жалбата до съда е подадена чрез административния орган на 03.06.2021 г. Настоящият съдебен състав прима, че жалбата е допустима за разглеждане като подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 156 от ДОПК от лице имащо правен интерес от оспорване и срещу подлежащ на оспорване по съдебен ред акт.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно чл. 4, ал. 1 от ЗМДТ, установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служителите на общинската администрация по реда на ДОПК, като обжалването на свързаните с тях актове се извършва по същия ред. В производствата по ал. 1 служителите на общинската администрация имат правата и

задълженията на органи по приходите, а в производствата по обезпечаване на данъчните задължения – на публични изпълнители./ чл.4, ал.3 от ЗМДТ/. Служителите се определят със заповед на кмета на общината / чл.4, ал.4 от ЗМДТ/. Съгласно чл.4, ал. 5 от ЗМДТ, кметът на общината упражнява правомощията на решаващ орган по чл. 152, ал. 2 от ДОПК, а ръководителят на звеното за местни приходи в съответната община на териториален директор на НАП.

При извършване на служебна проверка по чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът констатира, че АУЗД по чл. 107, ал. 3 от ДОПК № ДСЦ20-ТД26-1733/9//23.02.2021г. е издаден от компетентен орган от общинската администрация по смисъла на чл. 4, ал. 3 и ал. 4 от ЗМДТ, във връзка с чл. 1 от ЗМДТ. Лицето, издало АУЗД е инспектор на общинската администрация, в Дирекция „Общински приходи”, отдел „Общински приходи–Т./С.“ при СО и притежава правомощията на орган по приходите, съгласно представени по делото трудов договор, допълнително споразумение към него и длъжностна характеристика на служителя Х. Ц. Д., както и Заповед № СОА20-РД09-1362/14.02.2020 г. на кмета на Столична община. АУЗД е издаден в изискуемата форма и има съдържание, в което са изложени фактическите и правни основания за издаването му.

Актът е оспорен по административен ред в съответствие с разпоредбата на чл. 107, ал. 4 от ДОПК пред директора на Д“ОП“ в СО, който съобразно разпоредбата на чл. 4, ал. 5 от ЗМДТ, упражнява правомощията на териториален директор на НАП. Последният се е произнесъл с Решение № СФД21-РД28-132/11.05.2021 г., с което е отменил частично оспорения АУЗД и е потвърдил същият относно установените задължения за данък недвижими имоти и такса битови отпадъци за месец декември 2020. Решението е издадено от компетентен орган – директор на Д“ОП“ при СО, видно от Заповед № СОА20-РД15-16/03.01.2020г. на Кмета на Столична община, с която М. Г. М. е преназначен от длъжност Директор на Дирекция „Ревизии и събиране на вземания“ в Направление „Финанси и стопанска дейност“ на длъжност –директор на Дирекция „Общински приходи“ в Направление „Ф. и здравеопазване“ АУЗД и решението, с което е потвърден са издадени в законоустановената писмена форма. Същите съдържат фактическите и правни основания, послужили за издаването им.

Съгласно чл. 107, ал. 3 от ДОПК акт за установяване на задължение може да се издаде в следните хипотези: 1) по искане на задълженото лице; 2) служебно - при установяване на несъответствие между декларираните данни и данните, получени от трети лица и организации, след като е изчерпан редът по чл. 103; 3) служебно, когато не е подадена декларация или задължението не е платено в срок и не е извършена ревизия; 4) служебно - въз основа на собствени данни, данни, получени от трети лица и организации, когато по закон не е предвидено подаване на декларация и задължението не е платено и не е извършена ревизия. В случая, АУЗД е издаден на основание чл. 107, ал. 3 от ДОПК, по инициатива на жалбоподателят.

В хода на административното производство липсват данни за допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, а и такива възражения не са въведени от жалбоподателя.

Критериите и основните принципи за определяне размера на данък недвижими имоти и такса битови отпадъци по смисъла на чл. 1, ал. 1, т. 1 и чл. 6, ал. 1, б. "а" ЗМДТ са очертани в чл. 1, ал. 2 и ал. 3 и съответно чл. 7 и чл. 8 от закона, а конкретните правила за определянето и администрирането им са уредени с Наредба на

столичен общински съвет за определяне на размера на местните данъци (НСОСОРМД) и Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община (НОАМТЦУПСО).

Основанията, редът и начинът на определяне на ДНИ се съдържат в нормите на Глава втора, раздел II ЗМДТ – чл. 10-28, а тези за определяне на ТБО - в нормите на Глава трета, раздел I ЗМДТ – чл. 62-64, чл. 66-69 и чл. 71.

Основанията, редът и начинът на определяне на ДНИ се съдържат в нормите на Глава втора, раздел II ЗМДТ – чл. 10-28, а тези за определяне на ТБО - в нормите на Глава трета, раздел I ЗМДТ – чл. 62-64, чл. 66-69 и чл. 71.

Съгласно чл. 11, ал. 1 ЗМДТ, данъчно задължени лица са собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти.

Между страните не е спорно, че жалбоподателят е собственик на декларираните недвижими имоти. Не е спорно и обстоятелството, че притежаваните от жалбоподателя нежилищни имоти съгласно приетото по делото удостоверение за завършеност по чл.181 ал.2 от ЗУТ, издадено от Главния архитект на район „Т.“- СО на 27.11.2018г. са завършени до степен „груб строеж“, което съгласно дефиницията на това понятие, дадено с § 5 т. 46 от ДР на ЗУТ означава, че се касае до „сграда или постройка, на която са изпълнени ограждащите стени и покривът, без или със различна степен на изпълнени довършителни работи“, и изключва възможността към този момент сградата да е „завършена“, а и същата или отделни части от нея да се ползват по предназначение.

В тази връзка, с оглед степента на завършеност на нежилищните обекти, съдът изцяло кредитира заключението по приетата съдебно –техническа експертиза. Същото е пълно и обосновано, след извършен оглед на място и изготвяне на фотоалбум, приложен към експертното заключение. Категоричен и ясен е изводът на вещото лице, че без подписване на акт/образец 16 за сградата и въвеждането ѝ в експлоатация, същата не може да се ползва по предназначение.

Съгласно чл.15 ал.1 / в приложимата редакция, ДВ бр.98/2018г. в сила от 01.01.2019г./ от ЗМДТ за новопостроени сгради или части от сгради се дължи данък от началото на месеца, следващ месеца през който са завършени, а съгласно чл.15 ал.5 в приложимата редакция, ДВ бр.98/2018г. в сила от 01.01.2019г./ от ЗМДТ данъкът по ал.1 се дължи и в случаите, когато в двегодишен срок от завършването на сградата в груб строеж, съответно в едногодишен срок от съставяне на констативен акт по чл.176 ал.1 от ЗЕТ, сградата не е въведена в експлоатация или не е издадено разрешение за ползване .

Съгласно чл. 62 от ЗМДТ таксата за битови отпадъци /ТБО/ се заплаща за услугите по събирането, извозването и обезвреждането в депа или други съоръжения на битовите отпадъци, както и за поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места. Размерът на таксата се определя по реда на чл. 67 за всяка услуга поотделно - сметосъбиране и сметоизвозване; обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения; чистота на териториите за обществено ползване.

Таксата за битови отпадъци /ТБО/ не е данък и се дължи само ако услугата е реално предоставена. По отношение на ТБО важи принципа на законоустановеност, прогласен с цитирания чл. 60 ал. 1 от Конституцията на Р България.

В този порядък съгласно чл. 64, ал. 1 ЗМДТ таксата се заплаща от лицата по чл. 11 ЗМДТ. Лицата по чл. 11 от ЗМДТ са собствениците на облагаеми с данък недвижими

имоти. Облагаеми с данък недвижими имоти са имотите по чл. 10, ал. 1 ЗМДТ, но при съобразяване и правилото на чл. 15 ал. 1 от ЗМДТ, посочено по-горе, в случаите на новопостроени сгради или части от такива. Основателни са доводите на процесуалния представител на жалбоподателя, че в случая чл.11 от ЗМДТ е неприложим, доколкото притежаваните от дружеството обособени части /офиси и склад/ не могат да бъдат обект на облагане с ТБО.

Както вече бе посочено, процесната сграда е на фаза „груб строеж“ и реално не може да се ползва, поради което не би могла да се приеме тезата на ответника, че е възникнало и задължение за заплащане на ТБО за собствениците. В този смисъл е и изричното правило регламентирано в чл. 21 ал. 2 от приетата на основание законовата делегация на чл. 9 от ЗМДТ, Наредба за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община, съгласно която „За новопостроени сгради или части от сгради се дължи такса от началото на месеца, следващ месеца, през който са завършени или е започнало ползването им.“ Сградата нито е завършена, нито фактически се използва, нито обективно е възможно да бъде ползвана. Този извод, съдът категорично извежда от представените писмени доказателства и от прието заключение по съдебно –техническата експертиза, които са непротиворечиви и взаимно се допълват.

Неправилно и незаконосъобразно на жалбоподателя са вменени и спорните задължения за ТБО за разглеждания период. Изложеното прави излишно обсъждането на ангажираните от ответника доказателства, свързани с реалното предоставяне на услугите, след като заплащане на такива не се дължи. Само за пълнота, съдът следва да посочи, че така представения договор за концесионни услуги е изтекъл през м.март 2020г. и не е относим към спорния период, отделно от това, останалите доказателства, които са свързани с предоставяне на услугата сметосъбиране и сметоизвозване не конкретизират района, в който попадат процесните нежилищни имоти.

Предвид изложеното, съдът приема, че оспореният акт е издаден от компетентен орган, в кръга на правомощията му, в предвидената форма, без допуснати съществени процесуални нарушения, но в противоречие с материалния закон и неговата цел, поради което същият следва да бъде отменен в оспорената му част.

При този изход на спора и на основание чл. 161 от ДОПК на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноски, по представения от адв. Н. списък на разноските съгласно чл.80 от ГПК, а именно в общ размер на 1345 лева .

Водим от горното и на основание чл.160, ал.1 и чл. 161, ал. 1 от ДОПК, Административен съд-София град, III отделение, б1 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Акт за установяване на задължения по декларация по чл.107 ал.3 от ДОПК № ДСЦ20-ТД26-1733(9)/23.02.2021г., издаден от Х. Д. –инспектор по приходите в отдел „ОП-С./Т.“ на Дирекция „Общински приходи“ към

Направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община, в частта му потвърдена с Решение № СФД21-РД28-132/11.05.2021г. на Директора на Дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община, а именно за установени задължения за такса битови отпадъци за месец декември 2020г. в размер на 1108,84 лева и и лихва в размер на 25,87 лева.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на [фирма] с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление – [населено място], [улица], ет.6, ап.14, представлявано от Ю. Д. М. разноски по делото в размер на 1345 / хиляда лева.

Решението е окончателно и не подлежи на съгласно разпоредбата на чл.161 ал.7 изр.2 от ДОПК

СЪДИЯ: